

samstemmede deri. Jeg haaber, at kunne faae Sagen saaledes ordnet, at det ærede Thing ikke skal kunne bestyrelse mig for at være den, der kommer med altfor store Fordringer.

De Erindringer, der bleve fremsatte af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), gjorde — men jeg haaber, at jeg feiler — det Indtryk paa mig, at, naaget ingen af dem vare rettede imod at faae Rævningsloven indført, dog Resultatet, ganske affeet fra, hvad han selv har tilsigtet, maatte blive, at dersom man tillægger hver enkelt af disse Erindringer Vægt, vil de komme til, at fremtræde som en Heelhed, der nærmest maa have Udseende af at være beregnet paa, at Rævningsloven ikke blev gjenneført; men jeg skal forøvrigt ikke gaae ind paa de enkelte Dele heraf, jeg kan i den Henseende ganske henholde mig til de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage).

Jeg skal endnu kun tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til, hvad der staaer i Forbindelse med den civile Retspleie. Jeg erkjender, at det vilde være urigtigt at nægte, at der er store Mangler tilstede ved den civile Retspleie, men jeg søger ikke Grunden til disse Mangler i, hvad der staaer i Forbindelse med Dommerfunktionernes Udøvelse eller i Maaden, hvorpaa de ere ordnede; jeg søger Manglerne i andre Omstændigheder, s. Ex. deri, at saaledes som Retspleien nu er indrettet, have Domstolene ikke tilstrækkelig Magt til at kunne varetage, hvad der er fornødent for at afværge de Ulemper for Part og Sagsfører, som den ærede Rigsdagsmand (Alberti) omtalte som Noget, der hvilte tungt paa begge. Man behøver just ikke i en lang Række af Aar at have bevæget sig i de overordnede Dommerfunktioner for at have gjort den Erfaring, at Grunden til Rangsomheden, Grunden til, at en Sag paa en saa usørfvarlig Maade kan trækkes ud, Grunden til, at Parterne ofte kun meget silbig komme til deres Rets Nydelse, ikke ligger i Domstolenes Organisation; Grunden dertil vil hyppig ligge, deels hos Parterne selv og deels ganske vist hos Sagsførerne. Det falder mig netop ind, at ganske kort efter, at jeg var

indtraadt som Assessor i Overretten — og det er et af de praktiske Bewiser, som maastee dog kan lede til, at det bliver klart for det ærede Thing, hvad Procedure fra en Sagsførers Side kan have at sige — var det Første, jeg saae, et Indlæg paa 2 Sider i en civil Sag fra en Procurator, hvori der forekom ikke mindre end 17, jeg siger 17, aldeles grundløse, ubesjæede Benægtelser, men som vare af den Natur, at de væltede Bewiisbyrden over paa den anden Part, hvorved Sagen blev trukken ud i det Uendelige. I saadanne Omstændigheder, hvorved en Sagsfører vinder Afgang til at kunne faae den ene Udsættelse efter den anden, skulle vi væsentligst søge Grunden til de lange Processer; man kan da ikke nøde en Sagsfører til at komme med sine Indlæg. Det er disse Forhold, der blandt Andet skulle ordnes, og det kommer til at være Opgaven for et Reformforsøg, som ogsaa ganske vist maa komme til Udførelse.

Da jeg er af den Mening, at man ved at gaae i Detail kun vil opholde det ærede Thing med Bemærkninger, som for en stor Deel vilde frembyde sig af sig selv, skal jeg ikke gaae ind paa at besvare den Række af Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) endvidere stillede til mig, og som gik ud paa, om Fogedforretninger i civile Sager, Auktionsforretninger og Notarialforretninger vare naturlige Dommerforretninger. Det er vistnok den ærede Rigsdagsmand bekendt, at der existerer et godt affattet juridisk System med Hensyn til Processen, hvor disse Spørgsmaal meget fyldestgjørende ere besvarede, og jeg tror, at han ved blot at gaae det igjennem, vil komme til den Overbeviisning, at det virkelig er meget fornuftigt, at man i Udkaftet har henlagt Fogedforretninger i civile Sager, og hvad der staaer i Forbindelse med Skifte- og Auktions-sager, til Dommerne. Jeg skal ikke gaae nærmere ind herpaa. Der er derimod en enkelt Udtalelse af en anden æret Rigsdagsmand, som jeg for at forebygge Misforstaaelser, som ellers let kunne udvilde sig deraf, kommer til at berøre, og det er den Pitting, som Rigsdagsmanden for Bornholm (Dam) fremsatte. Han meente nemlig, at det var for-